

Prima pars

dinē aut alio. Sic interim opus tuū age/ et vaca nō quantū placet. sed quātū licet ad videndū et gustandū qm̄ suavis est dñs. In q̄ bñ vale. Dei memor in orationib; tuis Et fratrem germanū pupillum p̄mendatum habe. Scriptum Parisius. xij. Aprilis.

Finis.

2 Incipit secretus col

loquū hominis p̄templatiui ad aiām suā. et anime ad hoīem/ sup paup̄tate et medicitate sp̄iali/ docēs recurrere ad deū et sanctos p̄ deuorā orationē/ p̄ impetrāda elemosyna gratie et virtutū. In sup et p̄ adipiscēda sciētia affectionum/ que pp̄rie sapientia dicit/ q̄ si sapida sciētia. ¶ Et continet duas p̄tes. Prima tractat questionē et respōsionē diuersas hominis ad animā/ et contra. ¶ Secunda p̄tinet oratōes et meditationes diuersas quas format anima sub forma paup̄is medicantis et querentis panē.

¶ Homo. Dea paup̄/ mea infirma/ mea paralitica/ mea miserabil' anima. que nihil in te aut ex te boni habes. s; nec tuo labore va-

les compare. Audi queso meum consiliū. Disce mendicādi officiū. fiat tibi questus medicantis ordinarius vite sustentande p̄uentus. cur fame. siti. algore/ interires? viciosa p̄fecto multū foret hec verrecundia vel segnicies. ¶ Anima. O homo hospes quidē meus/ qui mecū de patria tue p̄me p̄ditionis eiecit? es/ et detrusi sumus in hunc tēp̄ ac dolorosū carcerē p̄sentis exilij. fateor heu me pauperē. egrotā. captiuā. lesā faucīā. nudā. omnib; egentē. Vere infelix illa hora/ qua parens primus cōmisit in deum summū regē grande illud nefas/ crimēq; lesemā iestari/ quo iustissime nobis illa nostra p̄clara hereditas adempta ē. ac de loco volup̄tatis. gaudij et ois excellētie deportati fuimus i hunc locū lacrimarū. tribulatiōis angustie et desolatiōis. de diuinitijs i paup̄tate. d' ingenuitate i vilitate. de vita i mortalitate. de loco securitatis i locū plenū discriminis. Et vt sub vno claudant' oīa/ de vniuersitate bonorū in p̄fundū omnis miserie sum' iniecti Quare p̄sus ignoro quid factura sim. laborare nec scio nec valeo. Versare quidem labor meus ad deum/ cognoscendū/ amandū/ laudandū/ honorandū. Sed heu nimis longe factus est a me. nimīū me a se p̄iecit. Conspicio me i tenebris positū. circū

datam ignorantia. incertitudine. errore. quibus inutilis facta sum ad illum intuentū seu p̄templandū. Ita igit' meo frustrato labore/ ammodo qd agere/ quid laborare/ qd lucrifacere? Dicitis mihi medicandū esse et p̄ vita questuandū. Volo quidē. sed quo ibo captiuus et conclusa intra hospitale tui corporis/ in magno carcere hui' mundi mortalis. quo pacto pro petēdo auxilio valere hinc ef fugere? Quis insup me clamantem audiret? Quis ad me respiceret? q̄s succurreret? Circumspice vndiq;. Lū deficiamus om̄es et paupes facti simus nimis. nemo nostrū est qui sibi p̄p̄s vel in modico valeat opes ferre. vñ igit' alteri subueniet? Quid dabit nihil dandū habens Ita p̄fecto/ nō aliā mihi sortē video propiciā/ nisi p̄tra hec mala remedium desperationis querere. et desperādo vitā hanc finire miserā. ¶ Homo. Quid dicitis? B anima desperandū esse? Absit. Vime certe desperabis. Deū potius audias cōsiliū. Tibi em̄ demonstrabo locū charitate et misericōdia plenū. in quo om̄es paupes querētes inueniunt refugiū. Ibi em̄ copiosi sunt illi p̄ ac liberales dei elemosynarij in ecclia videlicet celesti. sancti et sancte. in quibus est illa thesauraria gratie regina misericōdie. mater pauperū orphanorū. vbi adest et redemptor humani generis saluator noster ih̄s xp̄s mediator/ et aduocatus apud patrē p̄ peccatoribus. Queris qualiter illuc tēdas? At ego respōdeo. Illuc te sanctū ferat desiderij. vbi em̄ tuū sc̄m̄ erit desiderij/ et ibi teip̄m esse iudicabis. Deus (in d̄r pp̄ herā) desiderij pauperū exaudiet. Quid aut' magis in tuo est arbitrio q̄ tuum desiderij. quo potes primo ad deū p̄ficisci. cum deo loq̄ et cū sanctis. ab eisq; subsidiū implorare. ¶ Anima. Si ita est o homo vt asseris/ desiderabo vtiq; satis Vex plurima frequēter desidero/ q̄ minime accipio. Et si desiderādo loquor/ nō est q̄ mihi r̄ndeat. et raro vel nunq̄ me ex p̄ior adiutā ¶ Homo. Firmiter tene o anima/ q̄ sc̄m̄ desiderij semp̄ auditū. p̄ te exaudiat. nisi forte propter alterā triū causā. Vel q̄ nō ē de p̄uenientibus ad salutē/ sicut Paulus considerabat liberari a stimulo carnis. Vel q̄ p̄ualet in te aliud quoddā p̄uersum desiderij um vanitatis mūdane/ tue salutis p̄trarium. quod reclamās impedit sc̄m̄ tuū desiderij suum sortiri effectum. Vel q̄ hoc tuus sc̄m̄ desiderij cito nimis euaneſcit. Rationabile quidē valde est/ si te iuuari voles/ vt hoc tuo

cedat profectui. nec prariius queras altero desiderio p̄domināte. Quis patietur et p̄stāter expectes oportunitatē subuētiōis. fm̄ rationale beneplacitū adiuantis. ¶ Anima

¶ Fereor homo ita esse. sed in hac re vnū me conturbat. q̄ frequenter ignoro quid mihi expediat quid ve officiat q̄tū ad primā desiderij sancti qualitatē. Abundat insup̄ i cor̄ de meo vana ac mūdaua innūera desideria q̄tū ad sc̄dam Demū moȳ fastidit animus et lassat in sanctis desiderijs. nec in eis p̄leuerat q̄tū ad terciā. ¶ Homo. Propterea tibi dixi a p̄ncipio o aīa mea tibi vacandū eē discendū quoq̄ medicandū officii. quo tibi innotescat modus petēdi vtiliter/efficaciter p̄seuerāter. Vtiliter q̄dem petes/ si t̄m̄modo salutaria. si diuine voluntati placita. si diuine legis mādāta implere desiderabis. In om̄ibus itaq̄ tuis desiderijs diuinū antepones b̄n̄placitū. dicēs q̄tū sua nō tua voluntas fiat. ¶ Anima. Viror̄ valde o hō cur p̄ sanctū desiderij petēdum velis vt dei volūtas fiat/ cum velim nolim aliter esse non possit?

Lū etiā deus ab eterno videat et cognoscat oīa. et fm̄ hāc suā immobilē noticiā circa me singula futura disposuerit prout meis necessitatibus nouit esse oportunū. quid ē qd̄ dicis vt loquar ad eū p̄ sanctū desiderij quā si ignoraret quid mihi expediat. et sup̄ hoc/ ip̄m conarer instruere. ¶ Homo. Ita vtique est anima vt dicis. et nihilominus orādus est deus. ob aliū t̄m̄ finē q̄ ipsa tetigerit. Si cur em̄ deus fecit offiā cū bonor̄ nostrorū nō egeret. nec inde ditior/ melior factus sit. sed creatura sue bonitatis p̄iceps effecta ē. ita vult deus vt eū diligamus. et p̄ sancta desideria deuote ip̄m alloquamur propter bonū nostrū. In hoc quidē nostra p̄sistit perfectio/ sicut et p̄fectio solis in lucendo et illuminādo. et ignis i calēdo et calefaciēdo. ¶ Scioto ergo qd̄ de⁹ ordiāuit/ vt nostrā cōparem⁹ salutē/ deuotas ad ip̄m et sanctos fundēdo p̄ces. et mādāta sue legis studiose adimplendo. atq̄ ita frequēter vult ad p̄ces sc̄tor̄ aliquid p̄ferre. qd̄ p̄ferre instituit anteq̄ sc̄ti forent. Tertū q̄ppe ē qd̄ de⁹ p̄ seip̄m posset omnia formare. vult nihilominus sibi ad rerū multarū formationē sc̄das cooperari causas. sicut homo nascit̄ officio generatiōis humane. et hec inferiora corpora p̄seruant et gubernant op̄atōe sup̄ior̄. s. celestiū. Ita qd̄ vult de⁹ vnū saluari auxiliō aliorū sanctorū hoīm vel angelorū. Ita igit̄ p̄pendis satis cur orati

us sit deus et sancti eius. ¶ Sed forsā ad huc dices vanū esse/ deum sua p̄cece vel desiderio velle inclinare ad alterā partē/ cū illuz constet esse penitus immutabilē. nec in eo alternationē esse volūtatis qua flecti possit de vno velle ad aliud/ aut iratus placari aut ofensus reconciliari. Ad qd̄ respondeo veruz esse qd̄ de immutabilitate diuine voluntatis asseris. nec tamē ideo vanas esse deuotas p̄ces ad deū suas. qm̄ alio sine orādus est deus et homo. Orādus quidē est deus nō quā si nostra oratione flectēdus aut placandus/ aut aliter quouis modo a sue voluntatis instituto immutādus. sed vt nos ipsos orātes excitem⁹ et puocemus ad deuotiōē/ et nostre miserie p̄passionē. Et ecōtra nō ob aliud hominē rogamus/ nisi vt eū ad misericordiam moueamus. Fine igit̄ p̄rario laborat intentio deum orādo et hominē dep̄cādo. Ibi quidem finis est immutatio orātis. hic eius cui dep̄catio dirigit̄. ¶ Quā in re nō incongrue animaduertendū est/ qd̄ etiā mō cōtrario nostra causa versanda est corā deo et coram homine. Coram deo quidē eo meliores facim⁹ causam nostrā/ quo purius et sincerius nos ipsos p̄demnamus aut p̄demnandos p̄fitemur/ nullā excusationē p̄tendētes. Ita sane misericordiam liberatiōis a morte sp̄iali cui⁹ rei fueramus/ deo facto p̄picio p̄sequimur. cuius vtique p̄rariū obseruari cernim⁹ in curia fore si iudicis humani. ¶ Volens itaq̄ deus tibi fore piū et misericordē/ esto et tu tibi ipsi misericors. Est em̄ durus duris. pius pijs. bonus bonis. seuer⁹ mal. Tale vtique illū inuenies/ qualis et tu fueris i tuis desiderijs. nō quidē p̄ mutabilitatē eius s; p̄ tuā. Volens insup̄ i curia sue iusticie absolutionē p̄sequi. tu teipsa; accusabis. iudicabis. p̄denabis. punies. et sic remissionē impetrabis. Si te coneris defendere et iustificare vias tuas/ cōfusionē p̄fecto et p̄demnatōē reportabis. Et si millesies pecces/ millesies te p̄demnes. qm̄ si in extrema hora vire teipsam sic p̄demnas inuēta fueris/ vtique liberaberis a morte. S; animaduerte cautius q̄ is nō legitime ac veraciter se p̄demnat qui se pro posse emendat. ¶ Alia Satisfecisti hō b̄n̄ mee petitiōi/ ostēdes et proponēs tres egregias varietates q̄s ignorando frequēs i me fuit turbatio. Nūc igitur animū recipio. voloq̄ (vt admones) p̄ sanctum desiderij meipsam ad deuotiōē p̄mouere. insup̄ et recursū facere ad sanctos ad meipsa; p̄denandū et puniendū. Ita em̄

Prima pars

prius a principio suasisi ut discere mendicare et questus facere. Doce me igitur rogo te quod mihi incumbat faciendum. ¶ **Hō.** Tibi videtur o aia quod hoc facile discere poteris si diligenter inspexeris modos et conatus quibus videntur pauperes medicantes ostiariis/ varios discursus hinc inde facientes per subleuadis suis corporalibus necessitatibus. Considera quod so captiuos vel conspectui iudicis presentatos/ suasque suias trepidis animis expectantes. Prospice infirmos graui quolibet egritudine corruptos. Perquire pauperum iconomorum occultas et verecundas indigentias. Et generaliter oculum dirige ad omnes in quacumque aduersitate vel piculo constitutos. puta in coniunctionum funeribus. in exilio. in incendio. in diluuiio. in bello. Animaduerte inquam et studioso mentis intuitu plura quod ardes sit in his desiderium ad suam liberationem aut subuersionem. Insuper attende quod dicat et quod gerat. et hec omnia confer in teipsum tuos recognoscens defectus ac miseras. tuam captiuitatem. tuam mortem. tuum exilium quam peccato incurristi. tuam insuper desolationem prope des. quam deum tuum et patrem sed et celestem patriam tua culpa perdidisti. ¶ **Ita si feceris et cum tali desiderio et conatu audacter affirmo/ quod hoc tibi ad salutem sufficit. eris bonas questuaria bonorum spiritualium et alimoniarum gratie et virtutum/ atque ita inuenies auxiliium desuper in cunctis tuis necessitatibus. imo quod amplius efficiaris admodum diues. imo domina bonorum totius mundi. Cur ita? Quia si facta eris heres dei tui patris. de cuius hereditate est totus mundus. Ita enim dixit apertus. quod si filius et heredes etc. ¶ **Alia** Remagnam mihi permittis o homo. magnam dignitatem. excellenciam. nobilitatem. quam mihi ex dicta questuosa medicitate pueniet. Uolo igitur esse huius officij/ quous vitupabile multum atque inhonestum illud indicet mundus. persertim persone generose et alte profapie. ¶ **Homo** Non aliter quam tibi affirmavi iudicabis o aia mea/ nisi omnino desipueris. Et ut tibi certius appareat/ propono oculis tuis sumum impatorum mundi quod voluit esse huius officij/ sicut ipse per prophetam prestat. Ego inquit medicus sum et pauper. Apparuit hoc in omnibus suis orationibus quas ad deum patrem fecit. persertim in cruce quam dixit. Deus meus deus meus ut quod me dereliquisti. Magna igitur est dominia corporalis illius et coacta mendicantis quam iudicio plurimorum censetur fugienda et vitupabilis. et huius spiritualis. de qua sermo quam voluntarie susceperunt omnes sancti. imo ipse christus ut dictum est. Nonne et rex ille poten-**

tissimus? David in suo psalterio se huius questuose medicantis sectatorum proficit. dum se nominat nunc infirmum. nunc orphanum. nunc vulneratum. nunc cecum. nunc surdum. nunc impotentem. nunc alie nunc pegrinum. nunc captiuum iacentem in puluere et stercore. et sic de alijs innumeris necessitatibus. Et Salomon ille sapientissimus se dicebat pauperem infirmum breuissimum tempus. minorem ad intelligendum legem dei. Et ita in tota scriptura discurrendo inuenimus vniuersaliter de omnibus sanctis. ¶ **Animus.** Dulcius profecto laudabilis est homini questus que constat omnibus sanctis fuisse communem. imo et ipsi christo deo et homini. Uerum quia iam dixisti mihi tu homo spiritualis hunc questum facile disci posse/ si diligenter prospectu mentis attendant ea que in questu corporali ab his que in aduersitatibus et indigentibus constituti sunt obseruant. Accedamus igitur inuicem propius et pleni de his miserabilibus personis et earum obseruationibus/ seramus. ¶ **Homo.** Ita fiat aia. quam hoc tibi non paruo veniet profectui. Tu propter passionem quam inde percipies ad primus. adimple legem charitatis in officio pietatis et misericordie. Tu propter fructuosam instructionem tuam/ quam exemplo corporalis homini questus accipies in questu spirituali. cognoscens per hoc quo pacto queres opere in tuis spiritualibus necessitatibus multo periculosioribus/ ut ab illis liberatus/ gloriosum illum eterne felicitatis fructum tandem percipias. Loquamur itaque in primis de his medicis que non inclusi degunt victum quotidianum ostiariis querentes. et eorum exemplo diligentiam discamus. Hi namque quis plurimum debiles et senio vel egritudine vel alio quous accidere fracti/ seipos vel baculorum inniti viribus/ quis difficile et impeditur cedunt. Sustinet nihilominus in his laboribus multas inedia. nunc algore stringunt. nunc dissoluunt ab estu nunc a ventis et pluuibus infestant. adeo ut etiam bene incolumes crederentur in homini molestis succubere. et graues opere incurere infirmitates/ per se ipsa precipue laboris difficultate et indigentie magnitudine/ quam oculariter in eis exprimur. dum esurientes et sitietes et nudi in inedijs vehemencissimis frigoribus incedunt. vel etiam frequenter nudati corporibus ad terram sedent a mane usque ad vesperam. Et hec omnia patienter sustinet incommoda sperantes et desiderantes aliquid elemosyne accipere qua spe nihilominus frequenter fraudant/ vacui ad domum redeunt. Dumque eis aliquid certa largitio innotescit. considera quanta celeritate quanto feruore illuc profugiant. ibi pueri bium coe vix pro-

bas. q̄ necessitas facit an̄i currere. Susci-
pe ergo o anima in te hāc diligentiaz perēdi
elemosynaz spūalē/ nihil hinc te auertat. nec
alibi inhercas. Sinaūt/ fraudari poteris. z
abesse largitioni celestis patris. ad istar pau-
perū illoz desidū qui p̄ vicos vel campos di-
scurrētes/ vel verbis vel factis inutilibz se
occupātes negligēt tempus deuotōis. tar-
dius aut̄ veniētes z putātes se aliquid acce-
pturos/ repulsam acciperēt dicēdo eis. Ite
hinc. quonā elemosyna hec facta est. Et sic
confusi et vacui recederēt. ceterisq̄ paterent
derisui. Ita z tibi (o fatua anima mea) acci-
deret/ si tps tuū inutiliter expenderes/ dum
ad elemosynaz dei deberes festinare/ p̄cipue
diūcis z festinis diebus. z als dum tibi fue-
rit oportunitas. Ignoras em̄ tēpus in quo
deus velit suā elemosynā distribuere. an ma-
ne/ an vespere/ an cito/ an tarde. Et si vtrūq̄
his horis elemosynaz suam tribuerit/ tanto
v̄berior subsequēt fructus. Anima. Bo-
nū est hoc tuū consiliū o homo. Veruz me/
cognoscere oporteret loca idonea/ in quibz
v̄tiliter elemosynā istam querā. ita em̄ p̄ eos
de quibus locutus es/ paupes fieri p̄spicio.
Studiose em̄ z cū magna discretione/ loca
exquirunt ad questū oportuna. scientes q̄a
non passim in quibuslibet locis fructuosus
eēt questus. vt si tabernas aut alia suspecta
z infamia loca frequētārēt plurimū verbera
z iniurias p̄ elemosynā recipent. Et iō i locz
sacris z in ianuis diuitū se p̄ntāt. ibiqz a lō-
ge nō ingrediētes/ humiliter elemosynā pe-
tūt/ dicētes panē p̄pter deum. Homo Ad h
tibi m̄deo o aia/ q̄ locū distributionis tuarū
elemosynaz eī celis vt p̄dicit. z illuc te p̄t z
dz ferre tuū desiderū. Debes em̄ p̄siderare
tuū desiderū ad similitudinē equi volātis.
qualē fuisse fingunt poete pegasum. cuius
quidē equi ale due sunt. timor z spes. Uti eri-
am ad similitudinē currus ignei/ similis illi
in quo delatus est Helyas in paradisu/ ter-
restre. Cui⁹ rote quattuor/ sunt q̄ttuor v̄tu-
tes cardinales. eq̄ v̄o trabētes/ sūt tres theo-
logice v̄tutes. auriga v̄o est discretio. Late
diffuseqz posset hec materia deduci. sed sub
hac breuitate nūc trāseo. Satis sūt p̄ hec ino-
tuisse/ q̄ tuo desiderio te valebis q̄ voles fer-
re. sed caute circūspice quo p̄ges. Proficisce
te igif ad ecclesiā celestē. ne tū ingredi p̄esu-
mas in sanctuariū vel nimis p̄pe altare acce-
dere. Tibi sufficet ad p̄ns apud ianuaz resi-
dere. ibiqz a remotis vociferādo elemosynā

petere p̄pter deū. Ibi em̄ sunt innumere māsi-
ones sc̄toz/ vbi pores ostiatim silr̄ vehemē-
ti desiderio clamare z te questuare. Anima
Rē facillimā factū putauī o hō hāc elemo-
synā p̄seq̄. audies et te hoc solo desiderio fer-
ri posse/ necdū hui⁹ negotij difficultatē exp-
ta. nūc v̄o aliter inuenio. qm̄ dū hec inferio-
ra derelinquēs/ in supna mea volui p̄ferri de-
sideria/ mibi supuenerūt infinita ipedimēta
adeo vt nihil difficilius factū iā cēseā eo qd̄
pus tā facile iudicauī. Dor em̄ vt illuc sur-
sum ferri volo p̄ sc̄m̄ desiderū/ expioz meū
desiderū aridū/ aut subito alioz suz deflexū.
nūc ad theatra. nūc ad spectacula. nūc huc.
nūc illuc/ nulla i eo manēre p̄stātia. ita ad oē
qd̄ occurrit/ discurret z puolat. nec v̄llibi q̄e
scit. atz ita i meīpa deficio/ nesciēs aduersus
hec ipedimēta īmediū efficac̄ iuenire q̄ red di
possim idonea ad petendū salutarē elemosy-
nā. Homo. Contingūt hec om̄ia tibi (o
aia mea) qz nō plene satis ac p̄funde adhuc
tuam agnoscis paupertatē periculūqz in q̄
versar̄. qm̄ si hoc ad plenū cognosceres/ mī-
me p̄fecto ita p̄strepere in te sensualis ap-
petitus et ad vana quelibet distractus sine-
rēt tuū sanctū desiderū diuellere atqz discer-
pere. Et hoc quidē itelligere poteris paupe-
rū supra dictoz exemplo. In sup z eozū qui
carceribz p̄ crimine detinent. quoz vtrūqz cō-
tinua est expectatio comparēdi ante iudicē.
Quid sane tales absqz intermissione deside-
rāt nisi suā liberationē? quantūqz i eis hoc
ferueat desiderū/ testificant̄ exteriōz a quel-
bet signa verbis z opibus. nunc apud iudi-
cem. nūc apud causaz patronos. nūc apud
alios q̄stibet q̄ p̄sidio eē p̄nt/ exhibita. V̄i
me p̄fecto tunc eis ridere aut iocari libz. aut
cū suis concapriuis petulāter aut rixose cō-
uersari. q̄nimmo tota humilitate de solis su-
is periculis z miserijs p̄ferūt/ intra se p̄niaz
amarā agentes. suspirātes z gemētes. Dic
ergo mibi o aia. Nōne z tu (vt a principio
fatebare) es captiua? Sed in quo queso car-
cere? Certe i carne feda. molesta. plēa obscu-
ritate miserie z pene infinite necessitatz. de q̄
qd̄ carcere egressura es/ z districto tremen-
doqz dei iudicio sup̄ tuis mortalibus crimi-
nibus p̄sentanda. vbi nō de qualibet morte
corpali causa versabit/ sed eterna. Ignoras
aut̄ horā qua porta hui⁹ carceris attollet̄ vt
hinc egrediaris. Quō igif hec anīaduerrēs
poteris tua desideria alioz suz p̄ferre/ p̄ter q̄s
ad sollicitē petendū auxiliū z liberationē p̄-

Prima pars

fertim cū videas hūmōi paupes tanto studio vacare. immo etiā plerūq; p diē integraz in vno eodēq; loco residere p buccella panis/ aut paruo aliq; denario obrinēdo? Cur igit nō illic figes plene desiderii tuum/ vbi constat plenā ab omni malo liberationē z securitatē te indubie reperturā. ¶ Anima. Talis est fateor: (o homo) mea miseria. tantusq; meus defectus. Et idcirco vacabo ex nūc. z conabor amplius mea illic desideria colligere. Cognoscis tamē et ppendis qm̄ mihi incumbit corpi intēdere/ z p eius sustentatione z alimēto frequēter impediri. z varijs inuolui laborib; sicq; plurimū deorsuz in terris versari. cū sursum merito mēs tolli deberet. z suis elemosynis petēdis studiosius intendere. ¶ Homo. Nō est profecto prudentis (o anima) pprijs negocijs neglectis/ aliena psequi. atq; ita curam alterius gerere/ vt hinc sibi ipsi iacturā afferat grauissimā. Sustērandū quidē ē atq; alendū corp⁹. sed longeminoze diligentia/ breuioreq; labore ac remissiori studio id fieri posset z deberet q; facias. Hoc sane est qd te turbat z fallit. q; nimis z sup q; postulat necessitas/ corpi z placere curas. eiq; diligentius seruire. nō attendēs illius q; deordinatus sit appetit⁹. q; insolens. q; auidus. immo insatiabil/ si illi ad plenū ac de omnib; rīdere curabis. Erit igit illi vestitus ne frigeat. alimentū z past⁹ ne famelitq; pereat. De reliq; pro te ipsa sollicita eris. z velut prudens z fidelis tibi ipsi vacabis. ¶ Anima. Ista volo quidē facere o hō. sed infestū mihi nimis ē corpus et satellites eius. nec quouis mō volunt p̄tenti bus. q̄n̄ immo semp rebus nouis inhiant atq; indies sibi aliqd deesse q̄rūt. Perūt oculi pulcra vndiq; intueri. in vestibus. in equis. in edificijs. ceterisq; omnib; rebus. Plangit os z importune clamat/ dū sibi vina z esce/ modis omnib; exq̄site atq; delicate deficiunt. Quid de aurib; dicā? q; vanis sermonib; de tractorijs aut adulatorijs. insup z sonoz resonātijs atq; alijs silib; innumeris petulantijs saturari nullaten⁹ p̄t. S; heu quis linguaz frenabit a suo clamoroso ac libero eloquio. quē queso strepitū. q̄ntū disturbūz. q; le murmur mihi frequēter p̄citāt. Erubescerē pudēdos tact⁹ mores apire. cui⁹ insatiabil ē appetitus ad lubricas z sedas. imo abomia biles carnis delectatōes. ¶ Ideoq; affirmo tibi o homo nullū mihi adesse posse desiderium sc̄m̄ qd sursum valeat libere p̄gere z vola

rebis obuiatib; disturbijs/ q̄bus intra hō/ spiritū cordis mei expior velut forz quoddaz cōe ac theatrū tumultuosū/ quotiēs mēti deberet dari quies. z p sanctū desiderii in celū deportari ad ea pagēda q; suades. ¶ Homo. Iā respōdi tibi o ania atq; demonstrauit/ q; hec impedimēta supare poteris. atq; securā z quietā p̄terire p intēsum z vehemens desiderii ad tuā in tanto discrimine subuenti onē. vñ fiet vt sub obtentu tā necessarie subuentionis/ p̄tēnas planctū z clamorē quā tumlibet infestū corpis z vasalloz eius. ¶ Et q̄uis exempla q; p̄cesserūt merito ad h sufficerent. accedūt tñ adhuc z alia. Animaduerte precor/ si paup aliquis vnaz ex suis omnib; amiserit. vel si domus sua incēdio pereat. vel si filius eius morti incūbat/ nōne mor om̄ibus p̄termisissis ouē suā diligentissime querit. aut occurrit sue domus incēdio. vel sui filij piculo cōsulere satagit? Dime tūc aduenit qd suū corp⁹ aut satellites ei⁹ (quoz tāntū dixisti eē strepitū) agāt aut dicāt. sed om̄ia illa aure surda p̄teritēs/ suo tñ modo negocio vacat. q̄n̄ immo nec de qualibet alia re loquētē aliū quelibet nec attendit. Cur igit z tu/ dum es leraliter sauciata z pdita p p̄ctm̄. insup et tēp̄rationib; prauis estuās/ nō poteris tuū p̄uertere desiderii ad perendum in tāto tuo periculo subsidium. Cave ne tua culpa tibi sis impedimēto/ quo minus hoc facere valeas dū tuo corpi admistrādo/ min⁹ prudenter intēdis. laxans sibi nimis habenas/ que rēs illud nō solū nutrire/ sed lascine tractare atq; oblectare nimis sine mō. Un̄ fit/ vt te z illud pdas z destruas/ ac tandē etiā cum illo pereas. ¶ Anima. His a te dictis o homo. Nequeo p̄tradidere/ ex quo vtiq; ampli⁹ mea p̄maxima inotescit miseria. qm̄ p̄ter hec q; exposuisti/ considero quod dictū ē in puer. q; s dum matres aliqñ solitarios relinquūt/ mirū videri pōt quāta desolatōe torqueant. q; seruēt etiā desiderio illas requirāt/ flētes incessātē z euulātes. nec aliud q; cōgītātes. Quātomagis ego misera merito dolerē/ z imo exardescerē desiderio/ dū mea culpa me video pdidisse meū patrē celestē z sua gratia prinatā/ que ē mea mater z nutritrix. ¶ Fert⁹ o multis/ qui parentib; orbat/ vel etiā hereditate fraudati paterna/ seipos p̄emerūt. Legitur insup de q; plim̄is semis/ q; a suis derelictē maritis/ p̄ mortē aut als/ sibi ipsi necem irulere. At ego heu ifelix p̄spe p̄p̄edo me patrē celestē offēdisse/ ac pinde a sua p̄ntia legi

time proscripta / et paterna hereditate cōsumo
iure puatā. sed et is q̄ mihi cēt spōsus ob me
as insolētiā et lubricas feditates / me p̄tem
nit. abijcit et repellit. ¶ Quoties inuentū est
vt pro amico p̄dito alter sibi necem inferret.
Et q̄s talis acrant^o amic^o sicut dñs noster
Ihs xp̄us q̄ pro mea salute mortē suscepit /
quā nec pro me ipsa vellē sustinere. Itaq̄ si
hec p̄pter infortunia aut dāna t̄palia fiant /
merito i t̄ro meo sp̄iali detrimēto mihi ipsi
dabo v̄pationē. eroḡ sup̄ modū dolēs et tri
stis. Quo nō obstante / loqr̄ ad te p̄sideret. et
exponā qd̄ i hac re aliqui mihi p̄rigat. Inue
nio em̄ dū p̄ desideriu^z clamo ad dñm et ad
sanctos auxiliū petēs / desup̄ nullā adesse cō
solatōz. nullū meis necessitatib^z afferri p̄si
diū. Tū fit vt remaneat apud me frigidior
ac min^o feruida ad eos dep̄candū et orandū
¶ Hō. Non hinc miraberis o aīa. qm̄ ita di
spōnit aut p̄mittit fieri de^o p̄pter alterā cau
saz q̄s exponā. ¶ Una quidē ē propter tuaz
instructōz. vt ex h̄ videlicet officiu^z medican
di tibi plenius innotescat. Si em̄ mor te pe
tēre petita accipies. tūc vel donū dei puipen
dēs / ad alia facile tua diuerteres desideria.
vel dei bñficio ingrata / susceptū gratie mu
nus iusta vicissitudine p̄deres. p̄ qd̄ et te di
uinis redderes indignā bñficijs. Freq̄nter
id fieri videm^o apud hoīes / vt his q̄ bñficia
cito suscepta puipēdūt / petita vel denegent^r
vel difficulter et tarde p̄cedant / q̄si vana et in
digna sit talibus facta donatio. Quē admo
dū etiā mater aliquoties infantē suū p̄pter
ei^o absentia eiulantē / ad t̄ps relinqt̄ soluz / vt
postmodū apud eā diligentē remaneat ei^z
inhereat feruētius. Cōtingit etiā vt delectz
aliqui filioz amorē p̄ hoc exp̄iri / et exp̄to do
lore matere absentie / maiore ad eos excre
scere dilectionē. Ita quidē diuinū indultuz
differtū putandū est aliqui / vt hinc tua inno
tescat diligētia. humilitas et paciētia. vñ p̄
pendit an vera sit tua paup̄tas an ficta. Hā
et sic fieri comperimus apud pauperes hui^o
mūdi / quos p̄ longā expectationē temptari
cernimus. an vera sit vel simulata eoz pau
p̄tas. Quos em̄ desides. impatiētes et mur
murantes cū indignatione et p̄temptu dila
te donationis inspiciunt. hos indubie sila
tores paup̄tanis iudicamus. Ita et apud q̄s
dā hypocritas p̄tingit / q̄ se ipsos intra se iusti
ficāt. et cū se opulētos p̄tutib^z iudicēt / nulli^o
diuini doni se egere p̄sumūt. q̄s uis h̄boten^o
cōtrariū simulēt. Deus autē qui scrutat^r pro

funda maris / hanc eoz superbā simulatōz
agnoscens / p̄ longā expectationē eos miseri
corditer ad patientiaz et humilitatē reducit.
dū in hac dilatione sue miserie atq̄ indigen
tie facit esse certiores ¶ Anima Quomodo ¶
se diuine et potentē arbitret^r q̄ se tot miserijs.
angustijs. carceribus. indigentijs / piculifq̄
grauissimis videt obnoxia. ¶ Hō. Veri
to profecto obstupescis aīa sup̄ hac temeri
tate sup̄bissima. Est nihilominus ita vt asse
rui. Tū p̄pter negligentia et incuria petendi
auxiliū desup̄. quā vtiq̄s desidia minime in
curreret anima / si eius miseria et deficientiaz
attenderet. Tū propter summā indignatōz
quā aduersus eos p̄ciperet qui sibi suā pau
p̄tate et miserabile p̄ditionē p̄memorarent
eam vt vere est peccatrice asserētes. quā mihi
lomin^o h̄bis simulatorijs profiteat. Nam si
ex p̄sciētia vere hūilitatis h̄ faceret. qd̄ cau
se esse posset vt eos indigne ferret q̄ p̄prie sue
p̄sciētie testimonio p̄cordaret. Hō miz̄ igit̄
si taliter ania disposita. minime diuinū indul
tū suscipiat / et gratie impetret alimonia / cuz
se nec illi^o indigentē recognoscat / imo plena
manu adueniat petitura. Ita sane nō iniu
ria repellunt medici questuarij et fraudulēti.
q̄ cū abū dare cognoscant / se fingūt verbis et
signis mēdacib^z deficere. ¶ Est et altera cau
sa / cur nō statim exaudiat aīa. vt videlicet cō
gruo tempe fm̄ occulta sua iudicia / deus tri
buat qd̄ mor p̄cedere nō exp̄dieret / vt vñ sic
anima studiosius vacet. et sine intermissione
singulis horis annonā celestē expectet. et nō
torpeat certificata de t̄pe indubitate benefi
ce p̄ceptōis. ¶ Est deinceps et alia hui^o dila
tionis causa / vt sic deus morā faciens / tūc p̄
mū cū videbit inurbanus denegator / vber
us sua dona largit^r / sicut frequenter pauperi
diutius tardāt / et etiā iniurias et opprobria
humiliter et eq̄nimitē tolerāt / p̄giuor acce
dit largitio. Cōtingit etiā hinc rationabili
ter pauperē aliquē a perceptione elemosyne
repelli. quā cognoscitur alijs q̄ posset et de
beret impedere pietat^r officia denegare. Ita
nimis accidit anime contra proximū indu
rate / que suis debitoribus nihil vult dimit
tere / nihilq̄ largiri petentib^z. ¶ Interdū eti
am fit / vt studiosē pauperi alicui hoc ip̄m ne
sciēt / larga manu succurrat. subtiliter ac oc
culte sua mūera i domū ei^o inferēdo. vt fecit
brūis Nicola^o. vel etiā amicis suis tradēdo /
quatinus ei put viderit oportū fidelit^r ad /

Prima pars

mistrēt. Et hoc fit plerūq; dū talis psumit pceptis donis nō bene vsurus / sed vel ad fastū puerurus vel ad voluptatē. ¶ Potest et bmoī dilatio dispensatiōe diuina ptingere / que maioraz largiora premia reseruat suo tē pore conferēda / ad modū quo pater filio nō statiz hereditatē suā largit. sed ei vsq; ad annos pubertatis legitima ordinatiōe reseruat. ¶ Tardat etiāz aliqñ deus petita largiri. qā cum sint nimis exigua que petunt / vult congruo tempe maiora tribuere ad instar regis magnifici. qui suū aliquē pdilectū seruitore humile aliqđ officii / puta clientele petentē / nō audit. volens et intendēs cum ad altiora promouere. ¶ Contingit pterea ideo etiā aliqñ nō exaudiri petentes. qz ppter ingratitudinē pteriti beneficii se indignū fecit ad pceptionē futuri / sicut si paup aliquis mox dū elemosynā acceperit se a donāte auertat / nullam vicissitudinē honoris aut gratiarū actionis ei tribuens. qui tñ anteq; acciper summa humilitatē fingebat. ¶ Sed et fraudatur aliqñ quis sue petitiōis effectu. qz mens petendo cogitatōe vel locutione auertit a deo ad terrena penitus distracta velut deo exhibēs manū ad recipiendū. et ad mundū faciē pueritēs. qđ vtiq; pmaxime discōuenit pauperi medicati vel reo criminis elemosynā aut gratiā requirēti. ¶ Cōtingit insup aliqñ / qā talē orantē habet deus velut pphanus et excoīcatū aut nolentē audire xpm loquentē in suis sermonib; et sc̄pturis. sicq; nimiz deus talē spernit in suis petitiōib;. ¶ Cōtingit deniq; hoc aliqñ / qz talentū creditū recōdit. et nō multiplicat ad intentionē donātis p bonū vsū illius / quē admodū pater mīme daret filio centū libras ad vsū negociatiōis quē nō speraret negociādo alias centū suplucratur. Est itaq; nobis spūal negociatio cū deo. videlicet donis suis bñ vti et vigilanter opari. ¶ Alia. Sūt (vt ex te audio o hō) iudicia dei plurimū admirabilia / et circa meas petitiōes iustissima. Animaduerto em̄ qz frequēter deus mihi petita mea pcederet iratus multū et indignatus. qm̄ hec pcessio plerūq; eēt mihi nociua et dānabil. Dāgis itaq; mihi puenit sepius tardare et dilatiōes ferre. nec ideo multū anio exultare et p̄fidere / si qñq; me ppendo exaudiat. ne forsan hec sit mea merces. et illa futura eterna / iusto dei iudicio deneget. Nec etiā iō pte ex altera nimium deici et p̄stari / si nō statiz me ptingat exaudiri / s; potius hinc p̄solari et sp̄are. qm̄

hoc nouit de ad salutē meā expedire. ¶ Quid p̄bēdo itaq; ex causis quas exposuisti plures p̄ditōes in orōne mea obseruadas. puta qz fiat studiose. fructuose et veraciter absq; fictiōe / protestādo et recognoscēdo p̄p̄riā paupertatē et miserā more pauperū mendicorū qui plene detegūt et declarāt oēm suā importentiā et lesionē. et hoc sperātes facilius ac celerius misericōdiaz cōsequi a diuitib; sibi subueniri. immo sub hoc interuētū tacent et occultāt quālibet in eis incolumitatē. ¶ Er̄ in sup oratio mea cū patienti expectatiōe. Et etq; intelligibiliter et p̄seuerāter. letāter suscipiet datū cū gratiarū actione / et bñficii accepti p bonū vsū multiplicatiōe. ¶ Sed hic mihi duo surgūt dubia. Videm̄ em̄ libēt abundantiusq; subueniri a discretis et p̄is diuitib; paupibus. verecūdis. iconomis. qui publice petere ex hōestate formidāt. q̄ alijs publice inuerecūde petētib; suāq; penuriā i agro p̄dicatib;. Videt̄ pterea plurimū onerosum ac tediosum / si tā frequēs / tamq; assidua (vt asser) debeat esse oratio. Cū reddūtur ex hoc plurimū paupes diuitib; hui; seculi odiosi. quia importune nimis petūt / qz si de nullo contēti nec cedentes dū petita denegant aut recusant. ¶ Homo. Magna ē o anima diuersitas hic p̄sideranda inter diuinā et humanā largitatē. ¶ Primo quidem quo ad noticiāz. ideo em̄ diuites hui; seculi denegant aliqñ medicis palā petentib;. qz i ipsis plurimi sunt deceptores et simulatorē q̄ datis sibi elemosynis abutunt. et etiā aliunde abundantes alieno nō egēt auxilio. Et ppter hāc fraudē sepe detrimētū sustinet veri et boni paupes. Nō ita res agit cū paupibus iconomis / q̄ nō illi se cretā subuētiōes a diuitib; sperātes / subtilr suas exponūt aut exponi faciūt necessitates. licet cū qdā verecūdia q̄ aliqñ ex supbia pcedit. q̄ vtiq; detestāda est. aliqñ aut ex humilitate. qua etiā humilitate deū exorādo vti potes et debes. Nō em̄ tua pctā quib; paup degis omnibus detegis. s; his solis q̄ tibi poterūt te auxiliō et sub secreto. quib; cū de eavelit ad tuā salutē pdi / si celata seruares / p̄niciose supbe vtiq; venires arguēda. puta si i p̄fessioe veritatē taceres. ¶ Secūdo p̄p̄ngit dicta diuersitas q̄ tū ad donātis potestātē. Importuna em̄ petitiō ideo diuites hui; seculi cōtristat et a donādo retrahit. qz nō omnibus subuenire p̄nt. et cunctis eoz adesse defectib;. nec em̄ ad hoc quantūlibet immēse copie sufficēt.

Alia lōge ē diuinarū z magnificētie dei cōdi-
tio. q̄ absq̄ detrimēto sui omnibz dat afflu-
enter. prompiorqz ē ad dandū q̄ sumus ad
recipiendū. ideoqz vult se semp esse p̄ sanctū
desideriū dispositā ad suscipiendū dona sua.
Quanto em̄ ea feruentius desiderabis et pe-
tes. tanto abundātius accipies. sicut quo so-
li corporali amplior aperit̄ aditus. eo copi-
osius lumen eius p̄cipit̄. Laudabis igitur
dñm z p̄seueranter/immo incessanter exora-
bis. admodūqz cauebis ne aliqñ menti sur-
repat de se ipsa grandis opinio. quasi diues
satis effecta sis. nō amplius egēs mendica-
re. Quinimo quo plus augebit̄ donatō. eo
erit instātia frequētiōr. qm̄ tunc ampli⁹ ege-
bis gratia dei ad conseruationē donoz ei⁹.
insup z ad bonum z legitimū vsū eozun-
dem. sine cuius vtiqz p̄sidio continuo / moy-
totū amitteret̄ quod prius acceperas. fieret̄
qz deteriora nouissima prioribz. z esses soli-
to paupior. Cū sit vt nullus inueniat̄ tam
periculosus tāqz latēs z insidiosus hostis. tu-
is p̄cipiendis elemosynis q̄ supbia. que vt
plurimū expellit. eruffat z abijcit de mani-
bus quicqd̄ diuinitus p̄cessum ē. Prudēter
igit̄ ages tibi ab hoc hoste toto studio p̄ca-
uens. ¶ Anima. Satisficisti iā homo me-
is dubitationibz. restat vt rursus te interro-
gem apud quos me conserā pro meis susci-
piendis elemosynis. an ad deū (a quo omne
datum optimū z donū p̄fectus) sufficiat abs-
qz medio p̄ficisci. Que insup ad hoc hora
sit aptior. z q̄s locus. ¶ Homo. Et tēdere
debes o anima. q̄ egrotus aliquis vilis z fe-
dus. aut scurra. aut morti condemnādus.
vel quilibet alius similis. nequaqz p̄sume-
ret in cōspectu alicuius excellētis principis
absqz medio seipm̄ exhibere. p̄cipue dum de-
putati sunt alij qui tales audiant. et eis pa-
trocinij impendāt. Tibi igit̄ suadeo vt me-
diatorē recipias. ad sacros te p̄uertēs. quo-
rum suffragijs apud deū te questues. Hoc
sanctua exigit̄ humilitas. hoc fieri vult de-
us ad honore sanctoz. Cōsidera hoc in cu-
ria alicui⁹ regis. in qua forisfactor aliquis fo-
rancus. q̄ videlicet nō est curie domesticus.
nō statim ad regis p̄sentia se confert. sed ad
aliquē domesticū curie. Et aliquoties studi-
ose queret et minimis vnū. puta ianitorē. p̄
quē ad maiores dirigat̄. z sic tandē vsqz ad
regem pueniat. Nec tibi mouebis scrupulū
dum aliquē sanctoz. specialiter tuoz. media-
torē recipies. quasi ceteri de hoc velut inui-

di turbent. Tanta quippe charitas ac dile-
ctio versat̄ apud eos. vt eozū penit⁹ sit idem
velle. atqz p̄ hoc qd̄ vn⁹ orat̄ desiderat. orat̄
z desiderat alter. Libez ergo erit tibi. p̄ tua
deuotione. ad quēcunqz sanctū specialit̄ re-
currere in tuis oportunitatibz. fm̄ q̄ ad hoc
te inclinabit̄ consideratio virtutū z donoz.
quas in tali sancto cognoscis floruisse. Cui
quidem sancto p̄sulto te cōmittes tanq̄ tuo
protectori ac directori. nec tamē p̄pterea ce-
teroz negligēs auxilia postulare. ¶ Questisti
aut̄ quis ad interpellandos sanctos loc⁹ ha-
beat idoneus. Est p̄fecto omnis loc⁹ apt⁹
orationi dei z intercessiōi sanctoz. Templa
tamē deo z s̄. x̄tis dedicata. speciali p̄grui-
tate ad hoc deputant̄. in quibus quoniā cō-
muni nomie totius ecclesie sūt orōnes. sūt
p̄tute z merito p̄stantiores. Sic z de tpe de
quo etiā mouisti questionē. sentiendū arbi-
troz. Deputati sunt quidē ad orōem specia-
liter festi dies z solēnes. q̄bus etiā frequēti⁹
dona gratiaz diuinit⁹ imitti credunt̄. Expi-
mento em̄ certissimo didicerūt plurimi. die-
bus his vberibus sed diuinitus adiutos z cō-
solatos. nec hui⁹ aliā scirent assignare rōem
p̄ter diuinā magnificentiā z liberalitatē. in-
sup z sanctoz intercessionē copiosam. ¶ Alia
¶ Vellem p̄ter hec adhuc o homo et te in-
formari. si mihi liceat z expediat. pios hoies
adhuc in seculo viuētes de p̄cari. atqz etiā in
eoz intercessionibz cōfidere. p̄sertim qz meo
iudicio in p̄nti exilio nemo ē q̄ supabundet.
z nō sat̄ opus habeat his q̄ possidet. virqz
sibi sufficiat vnusquisqz. vt q̄ sat orat̄ p̄ seip-
so. ¶ Homo. Tam grata tā dilecta deo est
charitas mutua frat̄z o ania. vt eis manda-
tū dederit p̄ inuicē orare. Et p̄tingit q̄ vn⁹
exaudiat̄ orās p̄ altero. q̄ nō exaudiret̄ orās
p̄ seipso. Hac (ni fallor) rōne. qz is alter p̄ q̄
orat̄ ē in charitate. cuz tñ ipse q̄ orat̄ sit p̄cō-
mortalis obnoxius z grā puatus. ¶ Sed et
optimo iure voles. vt ex ore infantū tua de-
precatio dirigat̄ in p̄spectu dñi. etiā si qd̄ di-
cāt penit⁹ ignorēt. dicēdo. Pater n̄r. p̄ter ad-
tuā instantiā. Facti em̄ sunt p̄ regeneratōis
lauacrū filij adoptiōis z regni. ac p̄ hoc deo
in suis orationibus accepti. Sicut si filius
regis nondū annos intelligētie attingēs. of-
ferat patri supplicatiōē alicui⁹ malefactoris.
nō vtiqz repellat̄ a p̄e vacu⁹. z si nesciat
qd̄ ipsa res importet. Quā p̄fecto supplicati-
onē si p̄ se malefactoris porrerit̄. mox a facie
regis eiectus. grauiorē fore san indignatōem

Prima pars

incurrisset. Hac consideratioe mota / persona q̄ /
dā mibi nota / p̄ pueros innocētes pro se ora
ri / r̄ dici pater noster disponebat. Et licet (vt
dicitis) vix sat̄ quilibet sibi sufficiat. nihil t̄m
iusto aut cuiuslibet alteri deperit / dū pro alijs
orat. q̄n̄immo ex charitate hoc faciēs / apud
deū abundāter i merito proficit. ¶ Conside
ra etiā q̄s aditus ē iustis apud deū exoran
dū / p̄ miracula q̄ legim⁹ vicib⁹ innumeris ad
eorū p̄ces facta. ¶ Considera insup̄ q̄ quantū
cunq̄s grauis peccōr / si id boni faceret qd̄ iu
stus q̄libet etiā si t̄m ad horā fecerit / ita mo
riēs indubie saluaret. Quantū ergo valebit
deprecatio iusti assidua. q̄ triginta vel quadra
ginta vel plurib⁹ annis i bona vita p̄seuera
uerit et profecit. ¶ Alia Bñ mibi proorsus
hec q̄ dicitis placet o hō. atq̄ tecū sentio q̄ fre
quēter misericors deus alicui subuenit / nō
ad suas s̄z alteri⁹ p̄ces. q̄uis hoc ita fieri / is
q̄ inuual̄ ignoret. Ita inquam sentio r̄ sentire
debeo. indeq̄ maiorē humilitatē p̄cipe S̄z
r̄ p̄pter hoc itā cognosco plurimū ad salutes
prodesse pro inuicē orare. idq̄ fieri ab inui
cē exposcere. p̄sertim q̄ stabit aliquē ad ho
rā esse i gratia altero nō existente. Q̄ si vter
q̄ sit i gratia / tāto censēbit oratio ampli⁹ vn
dīq̄s valitura. Hoc em̄ p̄sidero i elemosyna
dū p̄ aliū fieri mandat. que vtriq̄s fructuosa
erit / si alter eorū fuerit i gratia. s. vel mandās
vel exequēs. fructuosior t̄m si vterq̄s. Sed r̄
oculū p̄uerto ad illos questuarios r̄ p̄cura
tores hospitaliū aut captiuorū. quibus satis
abundeq̄s dat eorū intuitu pro quib⁹ petūt.
cū t̄m nihil eis pro se petentib⁹ dare. immo
forsitan turpiter abigerent. Et nihilomin⁹
hi questuarij partē distributiōis accipiunt.
Ita sane p̄cipio multū vtile ac tutū esse pro
alio r̄ pro inuicē orare. Sicut etiā in corpe
mēbra seinuicē inuuant / r̄ mutuo tribuūt ali
mentū / dū sanguis r̄ spūs ab vno defer̄ ad
alterū. Ita r̄ in corpe mystico r̄ spūali qd̄ est
ecclesia / vita gratie deriuatur a capite xp̄o p̄
gl̄iosam eius matrē que ē velut collū. r̄ p̄ce
teros sanctos dei / r̄ quoslib⁹ alios quoquo
mō ad corpus hoc mysticū prinētes Unde
etiā rursus p̄cipio / q̄ semp̄ pficit oratio fa
cta pro existētib⁹ in purgatorio. quos cōstat
esse i gratia. Si p̄terea nihil p̄ter diuinū mā
datū moueret ad orandū p̄ altero / adhuc ex
hoc sic orare prodesset. ¶ Valet etiā semp̄ ora
tio noie ecclesie facta. puta cū dicit officium
canonicū aut missa celebrat. ¶ Credo t̄m q̄
opus penale factū p̄ altero p̄ modū satisfac

tionis / nō eque valet satisfaciētī ad satisfac
ciēdū p̄ seipso. sicut si ex intētiōe hoc t̄m pro
seipso faceret. Potest t̄m r̄ sic pl⁹ vel eque va
lere q̄ntū ad meritū r̄ gl̄ie incremētū ¶ Ad.

Sunt hec tua dicta o aīa r̄ dictis meis r̄
rōni persona Ulex aliquid vnū adhuc mirabi
lius p̄siderabis. Frequēter em̄ vtilior r̄ effi
caci⁹ ad impetrādū elemosynaz gr̄e / reddidit
oratio in cōi cetu pctōz facta / q̄ seorsum in
puato / sicut r̄ elemosynā corpalē securius ex
p̄mpti⁹ p̄cipiūt paupes minus abiecti mi
nusq̄s debiles / dū debiliozib⁹. despectiozib⁹
r̄ miserabiliorib⁹ sociati / p̄muniter cū eis pe
tunt. Ita (vt inquit ap̄ls) vbi abundauit pec
catū / ibi sup̄abundauit r̄ gr̄a. ¶ Hō q̄ fugiēdi
sūt peccōres i suis orōib⁹. nisi forsitan sint p̄ce
clesiā ex cōicanti. Nec soluz corpalit̄ h̄ mō cū
peccōzib⁹ ē cōicandū. imo et spūalit̄ s̄m men
tē sursum cū eis i orōne intētiō ad deū habē
da ē. ¶ Alia. Uolo igit̄ ammodo o hō r̄ p̄
alijs r̄ cū alijs orare / faciēdo questus magni
illi⁹ ac generalis hospitalis tot⁹ mūdi. in q̄
decumbūt innumerabiles egroti varijs lan
guozib⁹ laborātes. Nemo qd̄ h̄c morales
vitā ducēs ab hoc hospitali exempt⁹ ē. sicut
nec ab infirmitate penitus imunis. licet s̄m
plur r̄ min⁹. Cū semp̄ mibi adest oportuni
tas questū meū prosequēdi r̄ petēdi spūalem
elemosynā. t̄m pro me. t̄m pro alijs aliq̄b⁹. t̄m
pro om̄ib⁹ i h̄ hospitali degētib⁹. P̄sertim
q̄ id ceteri pro me faciūt r̄ mutuū suffragiū
cōis exposcit charitas. Si mibi facultates
supperūt ad vice hui⁹ onera sustēnda ab s̄q̄s
grauī r̄ assiduo labore. surgit hoc haud du
bic / sub deo hoc p̄ncipaliter agente / p̄ labo
res r̄ opas aliorū. tā p̄ncipiū q̄ t̄nent r̄ prote
gunt / q̄s minoz qui laborāt r̄ procurāt. Qd̄
r̄ de bonis spūalib⁹ sentire debeo. ¶ Incum
bit etiā mibi frequēter in illū dirisimū pur
gatorij carcerē ingredi / i quo plurime detine
tur paupes anie / grauissimis ardorib⁹ ac pe
nis intolerabilib⁹ afflicte. q̄ nec sibi iūpis op̄e
ferre p̄nt. q̄ t̄m sua purgatiōe p̄leta carcerē
hunc egressē / atq̄ i gl̄iaz assumptē / p̄ me vti
liter orare valebūt. ¶ Ceterū dic mibi hō / quē
modū loquēdi obseruabo h̄c (vt p̄posui) fa
ciēdo meā q̄stuosaz processione. ¶ Ad
hoc tibi o aīa r̄ideo / q̄ bñ atq̄ intēse deside
rare / est vehemēter ac efficaciter loq̄. ¶ Sicq̄
hoc aliq̄n absq̄ exteriori q̄libet sono. ¶ Ali
q̄n aut erumpit exteri⁹ in gemitibus r̄ suspi
rijs. in plāctu. i lachrimis. in manuū torsio
ne. in sublimatiōe oculoꝝ. i t̄nsione pectoris

in clamoribus dolorosis / absq[ue] t[ame]n discretione sermonis. eo pacto q[uo]d bestie et infantes suos dolores insinu[er]unt. Aliq[ui]s v[er]o vocal[iter] exprimit o[mn]ia p[er] aliqu[em] ali[um] facta. sicut magn[us] ille m[ag]ister et m[ag]ister magni hui[us] hospitalis. s[ed] quo s[er]mo habit[us] est. nos orare docuit et dicere. **P**rius no[n] ster[is] et. Un[de] hec erit precipua et specialior n[ost]ra oratio. v[er]o p[er] o[mn]ia a deo legitime petendo / r[ati]o comprehensua. eiq[ue] qui illa instituit accepti or[atione] ac p[er] hoc exaudibilior. Aliquotiens aut[em] interm[itt]endus est luctus et dolor. et animi sobria t[ame]n et humilis leticia suscipienda. i[n] qua aia sue paupertatis aliquatulu[m] oblita / suspensio i[n] diuinas laudes. et meditabit[ur] magnalia dei et sc[ri]pt[ur]ar[um] suar[um]. Hui[us] vides exemplu[m] i[n] magnis solennitatibus domo[rum] curialiu[m]. q[ui] d[omi]ni celebrant / assunt et paupes exteri. no[n] v[er]o q[ui] co[n]tinue pro demoly[n]a q[ui] r[ati]ose p[ro]clamantes. im[mo] i[n] ianuis morat[ur] facientes studiose. q[ui] illic fiunt ocul[is] atq[ue] aurib[us] explorat. de q[ui]bus inuicem p[ro]ferunt. et nihilomin[us] post hec ely[n]a p[ro]cipiunt. Insuper videas et alios aliq[ui]s i[n] sua paupertate cu[m] musicis instrumentis ludetes aut canetes. nunc cu[m] musa. nunc cu[m] vigella. nunc cu[m] cymbalo et. q[ui]bus congratulant diuites et d[omi]ni p[er] hoc eor[um] p[ro]medabile[m] patientia[m] p[ro]ficietes. d[omi]ni eos i[n] sua simplicitate et humilitate videt equanimis et iocundos. nec eor[um] inuidetes (imo p[ro]gaudentes) fortunis. sicut et i[n] natiuitate filii regis o[mn]es debet exultare / o[mn]esq[ue] p[ro]fluere. Sed et aliq[ui] adueniunt paupes gratias pro susceptis ely[n]is reddituri. q[ui]bus nihilomin[us] equa vel abudantior ely[n]a tribuit[ur] vt ceteris perentibus. Quibusda[m] etia[m] aliq[ui] sufficit vt seip[s]os t[ame]n modo p[ro]p[ri]os exhibeat / et suas detegat plagas. Sed et tympanu[m] aliq[ui] vel sonoz quodlibet aliud instrumentu[m] p[ro]ferunt / vt hinc vel defectu[m] clamoris suppleant. vel maiore[m] p[ro]uocet p[ro]passio[n]em. Sunt et aliq[ui] q[ui] maiore[m] simulat paupertate[m] / seip[s]os vel s[er]berando vel lacerando. sicut et q[ui]da[m] deuoti sibi i[n]ferunt vel inferri faciunt disciplinas et correctiones q[ui]bus emoliat duricia cordis eor[um]. et p[ro]uocent ad deuotio[n]em et pietate[m]. Et his satis apte potes intelligere q[uo]d varij sunt modi se apud deu[m] et sc[ri]pt[ur]as questuandi. nunc i[n] dolore et timore diuine iusticie. nunc i[n] leticia et p[ro]solatione spei sue. nunc i[n]sup[er] et i[n] gratia actio[n]e. laude. veneratio[n]e atq[ue] dilectio[n]e sue bonitatis et largitatis. Et hoc fit no[n] modo voce humana. im[mo] etia[m] alijs sonis q[ui]bus v[er]it[as] eccl[esi]e. puta ca[n]a panaz aut organoz. nihil quippe e[st] q[uo]d no[n] legitime possis ad tua[m] vtilitate[m] p[ro]uerrere. et p[ro] hoc te reddere idoneu[m] ad susceptione[m] sp[irit]ual[em] ely[n]e diuine gratie. Sed circa h[oc] diligenter caue tibi ne desp[er]es ex p[ro]dere tristicie. ne ve i[n] sublimitate leticie sup[er]bias. Verum vt sub vno colligat[ur] o[mn]ia. is orat assidue / q[ui] bonum quodlibet op[er]e b[on]u[m] facit. s[ed] ad gl[ori]am dei. siue comedat siue bibat siue etia[m] dormiat. q[ui] vide licet ideo q[ui]s se somno tradit / vt hinc postea diuino reddat aptior obsequio. **A**lia Sci rem lib[er]e o homo cur frequenter sub forma orationis dicunt plures psalmi / qui nihil vt plurimu[m] ad re p[ro]tin[et] pro qua oradu[m] e[st]. Sepeq[ue] accidit vt is qui hos psalmos canit aut dicit / ignarus e[st] et indoctus / sermon[em] latinu[m] ignoras. ac p[er] hoc nullu[m] psalmoz habes intellectu[m]. **H**omo. Ita est aia. no[n] e[st] semp[er] vniformis e[st] impetrandi modus / vt circa seculi p[ro]ncipes aliqualiter est sup[er]ius declaratu[m]. q[uo]d et Hugo de sancto victore latius declarat. Et p[ro] p[ro]pendio tria sunt q[ui] p[ro]cipue conferunt ad inclinadu[m] maioris alicui[us] animuz et fauore[m] illius procurandu[m] ad suu[m] subditu[m]. **U**nu[m] est d[omi]ni subdit[us] ipse illu[m] vehementer laudat / et virtutes eius extollit. magnitudine[m]. opulentiā. bonitate[m]. mansuetudine[m]. largitatemq[ue] p[ro]dicat. Et p[er] hunc modu[m] oratio dirigat ad deu[m] / no[n] expresse aliquid ab eo petedo. sed t[ame]n modo pio et humili corde laudes eius depromedo. pura dicedo. q[ui] pius / q[ui] magnificus / q[ui] mansuetus / q[ui] benignus d[omi]ne. et sic de alijs ei[us] infinitis laudibus. **A**lteru[m] est / d[omi]ni illi aduersarioz siue hoim siue demonoz p[ro]memorat tyrannica crudelitas. p[er] que[m] modu[m] plures orones tradunt i[n] psalterio. **T**erciu[m] est. d[omi]ni is qui impetrare desiderat sua[m] p[ro]testat miseriam. paupertate[m] et angustiam. p[ro]memorans se cu[m] sit debilis et imbecillis. o[mn]i ope. o[mn]i co[n]solatione destitutu[m]. et hec eade[m] aliquando i[n] alijs esse p[ro]memorat. p[ro]pter quod nullum sibi ab hoim / sed a deo solo expectat auxilium. Et fit aliq[ui] h[ui]usmodi oratio absq[ue] expressa aliq[ui] p[ro]tione / nude et simpliciter tales et similes defectus et necessitates ap[er]iedo. Et h[oc] vel q[ui] se indignu[m] impetratio[n]e indicat. vel q[ui]a p[ro]pter eius magnitudine[m] re desiderataz no[n] audet expr[ime]re. **Q**ui diligenter scrutat scripturas / nihil i[n] eis inueniet q[uo]d no[n] ad alteroz hoz triu[m] modoz oradi reduci possit. **S**uper quo adiungo / q[uo]d nec i[n] orado semp[er] vno modo disponit oratis affectio seu desideriu[m] quinimo m[ul]t[um] varie variat. et nihilomin[us] manet recta et fructuosa quemadmodu[m] ip[s]a oratio / que ad veritate[m] nihil aliud e[st] q[uam] humilis **A**

hoc te reddere idoneu[m] ad susceptione[m] sp[irit]ual[em] ely[n]e diuine gratie. Sed circa h[oc] diligenter caue tibi ne desp[er]es ex p[ro]dere tristicie. ne ve i[n] sublimitate leticie sup[er]bias. Verum vt sub vno colligat[ur] o[mn]ia. is orat assidue / q[ui] bonum quodlibet op[er]e b[on]u[m] facit. s[ed] ad gl[ori]am dei. siue comedat siue bibat siue etia[m] dormiat. q[ui] vide licet ideo q[ui]s se somno tradit / vt hinc postea diuino reddat aptior obsequio. **A**lia Sci rem lib[er]e o homo cur frequenter sub forma orationis dicunt plures psalmi / qui nihil vt plurimu[m] ad re p[ro]tin[et] pro qua oradu[m] e[st]. Sepeq[ue] accidit vt is qui hos psalmos canit aut dicit / ignarus e[st] et indoctus / sermon[em] latinu[m] ignoras. ac p[er] hoc nullu[m] psalmoz habes intellectu[m]. **H**omo. Ita est aia. no[n] e[st] semp[er] vniformis e[st] impetrandi modus / vt circa seculi p[ro]ncipes aliqualiter est sup[er]ius declaratu[m]. q[uo]d et Hugo de sancto victore latius declarat. Et p[ro] p[ro]pendio tria sunt q[ui] p[ro]cipue conferunt ad inclinadu[m] maioris alicui[us] animuz et fauore[m] illius procurandu[m] ad suu[m] subditu[m]. **U**nu[m] est d[omi]ni subdit[us] ipse illu[m] vehementer laudat / et virtutes eius extollit. magnitudine[m]. opulentiā. bonitate[m]. mansuetudine[m]. largitatemq[ue] p[ro]dicat. Et p[er] hunc modu[m] oratio dirigat ad deu[m] / no[n] expresse aliquid ab eo petedo. sed t[ame]n modo pio et humili corde laudes eius depromedo. pura dicedo. q[ui] pius / q[ui] magnificus / q[ui] mansuetus / q[ui] benignus d[omi]ne. et sic de alijs ei[us] infinitis laudibus. **A**lteru[m] est / d[omi]ni illi aduersarioz siue hoim siue demonoz p[ro]memorat tyrannica crudelitas. p[er] que[m] modu[m] plures orones tradunt i[n] psalterio. **T**erciu[m] est. d[omi]ni is qui impetrare desiderat sua[m] p[ro]testat miseriam. paupertate[m] et angustiam. p[ro]memorans se cu[m] sit debilis et imbecillis. o[mn]i ope. o[mn]i co[n]solatione destitutu[m]. et hec eade[m] aliquando i[n] alijs esse p[ro]memorat. p[ro]pter quod nullum sibi ab hoim / sed a deo solo expectat auxilium. Et fit aliq[ui] h[ui]usmodi oratio absq[ue] expressa aliq[ui] p[ro]tione / nude et simpliciter tales et similes defectus et necessitates ap[er]iedo. Et h[oc] vel q[ui] se indignu[m] impetratio[n]e indicat. vel q[ui]a p[ro]pter eius magnitudine[m] re desiderataz no[n] audet expr[ime]re. **Q**ui diligenter scrutat scripturas / nihil i[n] eis inueniet q[uo]d no[n] ad alteroz hoz triu[m] modoz oradi reduci possit. **S**uper quo adiungo / q[uo]d nec i[n] orado semp[er] vno modo disponit oratis affectio seu desideriu[m] quinimo m[ul]t[um] varie variat. et nihilomin[us] manet recta et fructuosa quemadmodu[m] ip[s]a oratio / que ad veritate[m] nihil aliud e[st] q[uam] humilis **A**

Prima pars

et deuota affectio in deū finaliter relata. Aliquādo igitur sistit affectio in quadā profunda reuerentia et subiectione ad deū. diuinā ex vna parte considerans altitudinē. et ex alia miserā fragilitatis humane. sicut si aliqua humilis persona magnū aliquē imperatōrē haberet obuiū. mox se diligenter retraheret. et profunde inclinaret. totaq; tremebūda se quo ad posset in suū contraheret locū. ¶ Plerūq; autē affectio residet in timore. dū tremenda dei iudicia profunde cōsiderat. que aduersus impios hic et apud inferos exercet. sicut cū princeps aliquis aduersus suos seruitores grauitur indignari percipit. ceteri omnes tremiscunt. etiam si nullius offense sibi consciū sint. ¶ Est et alius affectionis modus. qui per considerationē priorū defectū. quibus nostris viribus occurrī nō potest. summas sibi suadet humilitatē. ¶ Surgit et aliquādo in affectione motus vehementis angustiarq; anxietatis nimie. dū se quis perpendens vndiq; discriminib; inuolutus. et circumductū. remanet in seipso stupidus nesciens quo diuertat et qualiter effugiat. ¶ Erumpit etiam aliquādo in affectu cordis motus quidam languoris qui sermone exprimi nequit. sed suspirijs. gemitibus. continuissq; planctibus. aut etiā subitis et grauib; clamoribus innotescit. sicut de pueris et bestijs in tedio constitutis superius exemplificatus est. ¶ Ingerit quōq; affectui motus ruborior verecūdie. dū in mentē venit turpitudine et feditas sui peccati. insup et sua ingratitudo apud celestē patrem et dñm. a quo tot et tanta beneficia precepta sunt. ¶ Concipit etiam aliquā affectus odij quoddā suspicijs. dū quis suos miserabiles defectus et casus considerans. sibijpsī displicet. seq; abominat et detestat. adeo q; ad instar fetidi cadaveris sibijpsī fiat intolerabilis. ¶ Format et aliquā in seipso affectus zelū quendā et indignationē laudabilem aduersus peccata sua aut alior. et ob id seipm per penitentiā psequit et punit. ¶ Est et affectus quōq; zelotipa circa se et alios. ex quo fit vt studiose peccatorū discrimina et oportunitates deuotare conet. et quelibet salutis sue aut aliene detrimēta repellere. sicut vir zelans vxorem. cautā adhibet custodiā ne turpe aut suspectū admittat consortiū. ¶ Comouet aliquid quādo animus affectu quodā pietatis et cōpassionis seu misericordie ad se vel ad alios. qui surgit plerūq; ex memoratiōe humane fragilitatis pte ex vna. et piculoꝝ quibus omnis

incumbimus pte ex altera. vbi nihilominus pauca vel nulla ex nobis parata sūt remedia. ¶ Suspendit aliquā affectus in admiratiōe grandē. dū videlicet altitudinē diuitiarū sapientie et sciētie dei vel incomphensibiliū iudiciorū eius ad mentē reuocat. intantūq; aliquātiens hec meditatiō mentes ad se aduocat et sursum rapit. vt sensum et memoriā derelinquat. et fiat velut desipiens et insana. ¶ Concipit aliquā in affectu motus sancte cōsideratiōis et bone spei in deū et sanctos. dū ea percipue beneficia sue largitatis recogitant. quibus nos adiunāt et tuent. ¶ Accedit aliquā eiusdem ex suoz maleficiorū memoratiōe penitētiē cōtritionis affectio. ¶ Superuenit etiā quōq; in affectu motus cuiusdā bone desperatiōis. dū consideras q; vana spes est hominis. in solum deū se pūcit. eiꝝ soli finaliter et principaliter inheret. ¶ Oris quōq; in affectu motus horroris et abominatiōis. surgēs ex consideratiōe vilitatis et turpitudinis peccati. quā turpitudinē facit hec affectio per os euomere p sincerā confessionē. ¶ Subintrat quōq; affectus motus sancti desiderij. vel sancte cupiditatis. veniēs ex consideratiōe diuine pulcritudinis et excellētie glorie celestis. ad quā videndā et habendā. totis aspirat conatib;. ¶ Ingerit aliquā mentē affectio quedā spūalis et sobrie cuiusdā cōplacētie quā sibi legitime suadet dū sibi complacere ppendit in deo dño et in gloria eius. insup et in quibuslibet suis opibus. Que quidē spūalis iocūditas aliquoties in tantū robur excreuit. vt vbi ex pmi mīme queat. sed sub signis quibsdā ad extra prumpit. vt pura sub iocundis suspirijs et gaudiosis singultibus. Vocat autē hec plerūq; affectus mentis interna iubilatio seu exultatio. ¶ Erurgit aliquā affectio laudis. bñdictiōis et glorificatiōis. memoratiōe dignitatē dei inestimabilem. et aduocādo creaturas oēs vt laudent eū. et exultent in noīe sc̄to eius. ¶ Adest etiā aliquā affectus recreatiōis i diuinis bñficijs. que modis innumeris indiecipimus. ¶ Excitat aliquā affectus in seruire diuini amoris per consideratiōē immēse sue bonitatis. Et est altissima. pfectissima et dignissima in ceteris affectib;. ad quā nihilominus tute et pfecte hi soli pringūt. qui pus in ceteris exercitati sunt quasi p illas purgati et puenienter pparati. qm̄ fm̄ declaratiōes beati Bern. p illas osculamur pedes et manus. p hanc autē ad osculū oris accedimus. Hec siquidē sancta affectio mentē deo sum

De mendicitate spirituali LXXVI.

me appropiat / et domesticā facit / et velut spō
sam ei copulat. ¶ Ex pluribz iā dictis facile
ppendes / cur simplices / illi frati laudabiliter
et fructuose suadent frequēter dicere orōnes
quas mīme intelligūt. Hoc em̄ sit vel vt h
agētes deū venerationē aut laudē. aut ei grati
as pro bñficijs repēdant sub sanctis et secre
tis verbis p os pphetaz et sanctorz reuelat.
vel etiā vt ecclie obediāt aut suo p̄fessori. Et
cedūt etiā et alie cause. quas ppendis adesse
Dū hmōi orationes deuote dicunt. ¶ **Alia.**
Declarasti mihi iāz o homo q̄ plurimos
mēdicatōis modos. insup et orādi. et varios
affectus formādi doctrinā tradidisti p̄tilē.
nunc restat vt ex te audiaz / si quotidiana mi
hi erit aliqua vna oratio / questus ve vnus q̄
tidianus apud om̄s sanctos simul obseruā
dus. quas etiā elemosynas ero i hoc questu.
petitura. ¶ **Homo.** Poteris aīa i hoc mo
dū quelibet obseruare. put tibi videt magis
oportunū / magisq̄ fructuosum p̄uenien
tia tempoz et loco et necessitatū quibz eris
obnoxia. vel altera q̄libet p̄sona p qua orare
voles. ¶ **Debes** igiū toto studio / rota diligē
tia discere q̄ sint septē dona grē p̄cipue i tuis
orōnibz petēda. puta virtutes theologicē / si
des. spes. charitas. et virtutes quattuor car
dinales. temperātia. prudētia. fortitudo et iu
sticia. q̄ sint insup septem spūs sancti dona. se
ptē beatitudines. septē petitiōes i orōne dñi
ca exp̄sse. septē misericōdie opa spūalia et corpa
lia. decē p̄cepta legis. In his tua v̄fabiū me
ditatio. et fm̄ tuā oportunitatē aduersus mor
bos varios pctōz et piculoz et tēptationuz /
q̄bus te subiacere cognosces / tuā formabis
orōem. Diriges etiā frequēter oculū tue cōsi
deratiōis ad illa septē capitalia vicia. ad illos
insup multiplices defect⁹ q̄s i administratio
ne corporaliū sensuū quotidie incurrim⁹. et sic
de alijs infinitis miserijs. ¶ **Ad** hec pleni⁹ co
gnosceda et discernēda / p̄fert plimū sumā vi
cioz et v̄turū. quā q̄dā sumā regis appellāt.
¶ **Poteris** p̄tea tuū questū diuidere i. viij.
ptes. et singul p̄tibz singulos deputare dies
Putā vt singul septē dierū petitionē facias
de singul septē donoꝝ. et ita de alijs om̄ibz i
orōne petēdis poteris ordinare. et tibi q̄si le
gē regularē ad hoc statuere. Et nihilomin⁹
alijs v̄gētibz causis extraordinarie poteris ad
alia petēda frequēter p̄uertī. ¶ **Sic** etiā celestē
ciuitatē velut i septē ptes seu vicos diuidere
et p singulos illos vicos singul. viij. dierū di
currere et te q̄stare. Statuetq̄ i vico vno

brōs angelos. i alio pphetas et p̄iarchas /
xpi adhuc vēturi p̄cones. et sic d alijs. put ti
bi tua deuotio suadebit. ¶ **Poteris** etiā iuxta
diez solēniū exigētā recurrī ad xpm̄ facere.
eiulq̄ mysteria p̄teplari. ac etiā factoz quo
rū celebrant solēnia tūcq̄ deuoti⁹ solito co
rū implorare subsidia. eosq̄ apd alios face
re mediatores. ¶ **Iā** itaq̄ (o aīa) absq̄ inter
missione. plire satis locuti sum⁹. p̄uenit vt fi
nē fm̄oni tribuam⁹ / cetera diebz posteris re
seruātes. Nā etiā tps̄ adest vt ad q̄stū te con
feras. quē vtiq̄ p̄cticādo semp i hoc officio
doctior fies. nō modo in his de quibz exem
pla sunt posita paup̄tatū modis. verū etiā
alijs innumeris erudita. ita sane ē cōe puer
biū q̄ fabricādo fabri fiam⁹. ¶ **Alia** Ita fiat
vt suades o hō. Statuā itaq̄ i meīpa certū
ordinē ad elemosynā petendū. meascq̄ petiti
ones p necessitatū occurrētū oportunitate co
nabor iūstruere. Nec tñ tibi molestū erit si n̄
vniformē regulā i meis obf̄uabo dep̄catiōi
bus. qm̄ absq̄ ordine et mēsurā mihi mee in
surgūt paup̄tates et indigētie. p quaz exigē
tia mee sunt penit⁹ orōes iūstruēde. Quibus
etiā mod⁹ ē nihilomin⁹ adhibēdus / fm̄ qua
litate q̄bus aut p q̄bus me⁹ ē sermo dirigen
dus. Ceterū vbi me deficiere videt atq̄ toz
pescere. vel obnoxie p̄cor me dirigere. mihiq̄
adesse p̄silio atq̄ auxilio. ¶ **Hō** Libētē id
efficiā o aīa. De⁹ aut tu⁹ sit auxiliator. detq̄
tibi bñ ac prudētē orare. ita vicz vt ei grata
sis. et bñ desiderata q̄libet impetres. Amen.

Finit prima pars.

Sequitur secunda i

qua continent diuerse orationes et meditati
ones aīe deuote fm̄ diuersas materias / que
paz aut nihil deseruiunt nisi iam deuotioni
totaliter mancipatis. et qui in seipsis experi
unt affectiones virtutū. insup et dei visitati
onem cum contemptu mundi.

¶ **Incipiūt** orōnes et meditatiōes deuote cir
ca orationē dñicā. Et p̄mo sup p̄ma petiti
one eius. Sanctificet nomen tuum.

Qluisi dñe deus om̄ipotens **E**
vt te orātes patrē appellem⁹.

Hoc itaq̄ supposito / te depre
cor / sanctificet hoc nomē et cō
firmet in me. hoc ē / vt p̄seuerā

ter tua sum filia. Als em̄ quomō mihi pater
eris / si tua esse filia desiero. Vtuo se pro
fecto ponūt hec nomina. Quātū detrimē
tum est talē amittere patrē. que etiā ignomi
a